

Méně známé Opočensko

Datum: sobota 16. dubna 2011

Jízdní řád:

Sraz v nádražní hale v dostatečném předstihu před odjezdem.

T A M	Pardubice	7.28 (Os)	Z P Ě T	Opočno	14.00 (Os)	16.00 (Os)
	Rosice nad Labem	7.31		Týniště nad Orlicí	14.17	16.17
		7.33			14.32 (Sp 1954)	16.32 (Sp 1956)
	Týniště nad Orlicí	8.27		Hradec Králové	14.54	16.54
		9.00 (Sp 1840)			15.05 (Os)	17.05 (Os)
	Bolehošť	9.07		Rosice n.L.	15.28	17.28
		Pardubice	15.32	17.32		

Popis trasy (v mapce označena silnou hnědou čarou):

nezn., MTZ zast. Bolehošť – Bolehošť – Nová Ves u Bolehoště – ŽTZ, nezn. Vojenice – rozhledna Osičina (otevřeno od 9.30 do 12 a od 13 do 18 hod.) – ŽTZ, nezn. Dřížná – Přepychy – Záhornice – Opočno – žst. Opočno = 22 km.

Povrch a profil trasy:

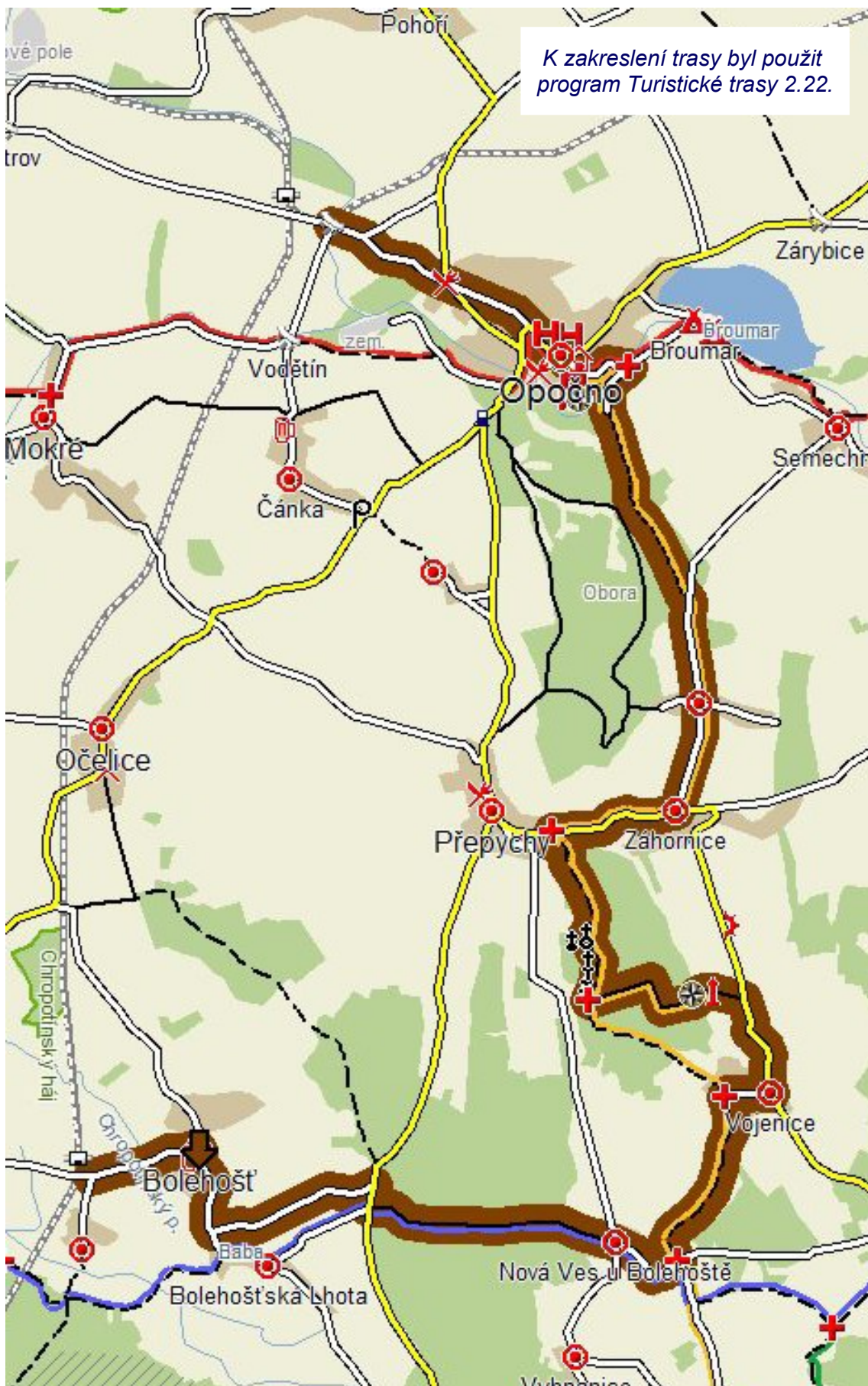
Trasa vede po silnicích s malým provozem a po zpevněných, částečně také nezpevněných lesních cestách; v případě mokra nebo sněhu věnujte zvýšenou opatrnost při sestupu do údolí Dřížná.

Doporučená mapa:

Edice KČT č. 25 Podorlicko a okolí Babiččina údolí.

výlet připravil, vede a na předvelikonoční výšlap zve:

Miloš Kajzrlík

Turisticko-vlastivědný přehled:

Bolehošť, obec na úpatí Orlických hor známá především pěstováním a zpracováním zelí, je prvně zmiňována v roce 1394. Dominantou je lovecký zámek na návrší nad místní částí Bolehošťská Lhota, který byl postaven v roce 1700 pro Jeronýma Collareda. Evangelická škola pochází z roku 1863, o rok později vznikla katolická škola, památník obětem 1. světové války je z roku 1928. 26. června 1875 projel obcí po nynější trati číslo 026 z Týniště nad Orlicí přes Nové Město nad Metují, Václavice, Náchod a Meziměstí do Broumova první osobní vlak. Při příležitosti oslav 610. výročí od první zmínky o obci, které se konaly 28. srpna 2004, byla ve stylu bývalé místní tvrze postavena nová zvonička pro historický zvon z roku 1644 odlitý v Hradci Králové. Zvonička tvoří základ obecního znaku i praporu.

Rozhledna Osičina je vzdálená zhruba 500 metrů severně od malé obce Vojenice. Stojí na vrchole stejnojmenného kopce ve výšce 413 m n. m. na kraji lesa nedaleko silnice číslo 320. Jedná se o 54metrový železný telekomunikační stožár s vyhlídkovou plošinou postavený v zimních měsících roku 2002 pro společnost T-Mobile. Z vyhlídkové plošiny ve výšce 33 metrů, která byla oficiálně zpřístupněna 25. června 2004, lze za příznivých klimatických podmínek po zdolání 165 schodů spatřit Krkonoše, Orlické hory, přehradu Rozkoš, Kralický Sněžník, Kunětickou horu, Železné hory a také opatovickou elektrárnu.

Dřížná, mariánské poutní místo v malebném lesním údolí pod rozhlednou Osičina, má svůj počátek v roce 1883. Tehdy zde kaplan P. Alois Mádr z nedaleké obce Přepychy nechal upravit pramen „Křížovka“ (název podle dřevěného kříže, který tu stával) na jeskyni s nápisem „Já jsem Neposkvrněné početí“. Litinový kříž na kamenném podstavci, který byl symbolicky dokončen při světle luceren o půlnoci před svátkem Narození Panny Marie 8. září 1883, nahradil původní dřevěný kříž. vysvěcení kříže a jeskyně se konalo následující den při výročí 200 let od osvobození Vídně od Turků. Ústřední stavbou areálu je ale kaple Panny Marie Lurdské z roku 1889 s venkovními sochami Božského Srdce Páně a sv. Josefa. Křížová cesta se 14 zastaveními a s „Božím hrobem“ vytesaným ve skále vznikla v roce 1891. Nejstarší památkou je na kmeni stromu visící zasklený obrázek na dřevě s letopočtem 1764 a s velkými písmeny M. P., který představuje Matku Boží s dítětem. Dosud se však neví, kdo a proč obrázek pověsil. Pomník zakladateli poutního místa, který ho nechal zbudovat z darů věřících, nechali v roce 1897 postavit místní vděční farníci. Dřevěný altánek byl vybudován v roce 2001. Poutní místo, kde se hlavní pouť koná 15. srpna, v den Nanebevzetí Panny Marie, bylo (vyjma kaple) renovováno při příležitosti Mariánského roku 2003, tehdy k dosavadním objektům přibýlo kryté pódium pro slavnostní mše svaté.

Přepychy se poprvé připomínají v roce 1355. Za nejvýznamnější památku se považuje jeden z největších renesančních kostelů u nás – farní kostel sv. Prokopa s přistavěnou strážní věží z roku 1506. Předtím zde stával kostel, který nechali v roce 1361 zásadně opravit Mutina se synem Sezemou, páni z Dobrušky. Sousoší Kalvárie – kříž se sv. Janem a sv. Kateřinou z roku 1829 – stojí před kostelem od roku 1858. v obci se nachází řada roubených stavení s bohatě vyřezávanými štíty, zejména selský statek č. p. 17 s doškovou střechou, lomenicí, sroubkem a stodolou. V roce 1988 zde byl otevřen charitní dům společnosti křesťanské lásky sv. Vincenta de Paul; sestry tohoto řádu mj. pečují o poutní místo Dřížná.

Opočno (na snímku pohled na střed města) zmiňuje již k roku 1068 jako hradiště na skalnatém ostrohu nad údolím zlatého potoka s názvem oppidum O poczen Kosmova kronika. Na jeho místě byl počátkem 14. století postaven gotický hrad, který v roce 1425 dobyli a vypálili husité. Přestavba na renesanční zámek pro Viléma Trčku z Lípy se uskutečnila v letech 1552–1567. Zámek byl v roce 1813 místem setkání ruského cara Alexandra I., pruského krále Bedřicha Viléma III. a rakouského ministra zahraničí knížete Metternicha, kteří se zde radili o společném postupu v boji proti Napoleonovi. V roce 1993 identifikovali odborníci jeden z obrazů z bohaté sbírky vzácných děl italských, holandských a českých malířů jako nejzdařilejší kopii ztraceného obrazu Hieronyma Bosche. Jako světový unikát se hodnotí sbírka zbraní, významná je i zámecká knihovna s 12 000 svazků. Na areál zámku navazuje děkanský kostel Nejsvětější Trojice z roku 1567, původně zámecká kaple sv. Ondřeje, který svoji současnou podobu získal v 18. století při barokní přestavbě. Pod zámkem se rozkládá 22hektarový anglický park z let 1806–1820 se vzácnými dřevinami a rybníčky s umělými vodopády, která přechází v oboru, o níž se píše už v roce 1590. Hlavní náměstí trojúhelníkového půdorysu je pojmenováno podle významného rodáka, malíře Františka Kupky (1871–1957), pamětní deska s jeho bustou je umístěna na rodném domě č. p. 6. Část východní strany náměstí tvoří budova bývalého kláštera kapucínů s poutním kostelem Narození Páně z let 1676–78 (hlavní pouť v neděli po 2. srpnu), dílo italského stavitele Bernarda Minelliho. Na starém hřbitově stojí původně farní kostel P. Marie z roku 1348, který v současnosti slouží jako hudební síň. V jeho podzemí dali v roce 1810 Colloredo-Mansfeldové (majitelé zámku v letech 1636–1945) vybudovat rodovou hrobku. Zděná hranolová zvonice u kostela pochází z roku 1596. Podrobnější informace nejen o historii i současnosti města a všech památkových objektech přinášejí oficiální webové stránky města www.opocno.cz.

